

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστὸς Ἀνέστη!.. — Νὰ σὰς πῶ, κί ὁ ἴδιος θὰ βαρύνεται
 Τὴν ὀχλήρη συνήθειά μας ἀντήν, μὰ τί νὰ πῆ;
 Αἰώνια πῶ σταυρώνεται κ' αἰώνια ν' ἀναστίζεται
 Χωρὶς διακοπή!

Χριστὸς ἀνέστη!.. Ἀδιάνοπα ἢ πιστολογαίς βροντοῦνε,
 Τσουγγροῦντ' ἀγά, ψήνοντ' ἀρνιά, μοιράζονται φιλιὰ
 Καί... ὄλ' ἀντὰ τὰ χαιρόνται αὐτοὶ ποῦ λησμονοῦνε
 Πῶς εἶν' Πρωταπριλιά!

Δὲν μαι χῶ τοῦ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΕΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

(Ἀπόσπασμα Ἡμερολογίου)

Δευτέρα. Ἐναρξίς τῆς νηστείας καὶ τῆς ἐβδομάδος τῶν ἰδικῶν μου παθῶν. Ἡ κατανάλωσις τῶν ὀσπρίων εἶνε σημεῖον ἀπελπιστικὸν διὰ τὸν στόμαχόν μου. Ἀποπειραθεὶς ν' ἀγοράσω μαῦρο χαβιάρι ἐτρέπην εἰς ἄτακτον φυγὴν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς τριακονταδράχμου τιμῆς του. Τρέχων ἐσκέφθην ὅτι ἐν Ἑλλάδι τὴν μεγαλειτέραν τιμὴν ἔχει τὸ χαβιάρι καὶ ὅτι οἱ νηστεύοντες εἶνε ἀληθεῖς μάρτυρες, ἔχρουσι δίκαιον δὲ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶνε ὄχι ἀληθεῖς μάρτυρες... Ἔστω καὶ ἐπὶ δικαστηρίου.

Τρίτη. Ἡ φασιλοφαγία μοὶ ἐνθυμίζει τὸν κ. Δαμαλᾶν καὶ τὸν κ. Παυλίδην. Αἱ θλιβεραὶ αὐταὶ ἀναμνήσεις μὲ διαθέτουσι κατὰ τῶν Ἑβραίων, οἵτινες ἐσταύρωσαν τὸν Χριστὸν καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅστις σταυρώνει τώρα ἐμέ. Ὁ πειρασμὸς μὲ ὤθει νὰ ἐρωτήσω τοὺς κ. κ. Θεολόγους μας τί θὰ ἐγένετο, ἐὰν δὲν εὐρίσκετο κανεὶς νὰ σταυρῶσιν τὸν Χριστὸν.

Τετάρτη. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ μου καταφεύγω εἰς τὰς ἐφημερίδας ζητῶν ἀνακούφισιν. Τίποτε. Καὶ αὐταὶ ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων διὰ τὰ κομισθέντα ὡς, διὰ τοὺς ἀμνοὺς, διὰ τοὺς ἱεροκλήρυκας οἵτινες θὰ ὁμιλήσωσι καὶ διὰ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ. Μία ἐξ αὐτῶν χάριν εὐκολίας φαίνεται ἀναδημοσιεύει περισυνὰ ἄρθρα καὶ ἄλλη περιγράφει τὸν Χριστὸν καθηλωμένον ἐν τόπῳ δυσωπύμῳ. Ἠπόρησα πῶς ἀνέχονται ταῦτα οἱ ἅγιοι Λάττας καὶ Πανάρετος.

Πέμπτη. Ἐξακολούθησις τῆς νηστείας καὶ ἐναρξίς τῆς καθαριότητος ἐν ταῖς οἰκίαις. Μόλις ἐξεληθὼν τῆς οἰκίας μου δέχομαι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ὀλοκλήρον τὸ ὕδωρ ὑπερ ἐκαθάρισε τὸ ὀλιγώτερον δύο δωμάτια. Ἀνωψώσας τὸν πρόσωπον εἶδον, ὅτι δρᾶστις τοῦ ἐγκλήματος ἦτο παχύσαρκος ὑπηρέτρια, ἥτις, ἐννοεῖται, ἤκουσε παρ' ἐμοῦ δεκατρία εὐαγγέλια. Ἦτο ἀνάγκη νὰ τ' ἀκρόση διότι τὴν ἐσπέραν δὲν μετέβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὅταν ἐπέστρεφον ἐγὼ εἶδον νὰ ἐξέρχεται τῆς θύρας ἀρειμάνιος ὕπα-

ξιωματικὸς καὶ τὴν ὑπηρέτριαν συνοδεύουσιν τοῦτον μέχρι τῆς ὁδοῦ. Δὲν εἰξεύρω τί ἐγένετο, ἤκουσα ὅμως δύο ἄλλους διαβάτας νὰ λέγωσι μειδιῶντες: Ὅλοι ἔχουν μεγάλη Παρασκευὴ καὶ αὐτοὶ Πάσχα.

Παρασκευὴ. Οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπὸ πρωίας πενθίμως ἀγγέλουσι τὸ θλιβερὸν γεγονός, ἐνῶ αἱ ἐφημερίδες ἠρωικῶς ἀγγέλλουσι τὰς λωποδυσίας αἵτινες ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν νύκτα εἰς τοὺς ναοὺς, Ἡ Ἀστυνομία ὡς ἀληθῆς χριστιανὴ ἔχει μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὰ θαύματα καὶ ἀφῆκεν ἐλεύθερον τὸ σταδίου εἰς τοὺς συναδέλφους τοῦ κ. Βῆς, οἱ ὅποιοι καθόλου παρέδοξον πῶς δὲν ἐκλεψαν κανένα ἐπιτάφιον. Τὴν νύκτα τὸ μέγα γεγονός τῆς ταφῆς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνει χαρακτήρα ὅπως θεαματικὸν τὸν ὅποιον καλὰ θὰ κάμῃ ἡ ἱερά Σύνοδος νὰ προσπαθήσῃ, ὅπως τὸ ἐξαλείψῃ. Ἐὰν δὲν πιστεύητε ἀκούσατε καὶ σεις τὴν συμβουλὴν γυναικὸς πρὸς τὸν σύζυγόν της τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἐγώ:

— Τρέξε γρήγορα, γιατί θὰ βγάλουνε τοὺς ἐπιτάφίους καὶ δὲν θὰ δοῦμε τίποτε.

Καὶ ὁ σύζυγος ἐτάχυνε τὸ βῆμα.

Σάββατον. Καθ' ἣν ὥραν γράφω τὰς τελευταίας ταύτας γραμμὰς ἀκούω πυροβολισμοὺς, ὅσους δὲν θὰ ἤκουσαν εἰς τὴν πτώσιν τῆς Πλεύνας. Ἐλπίζω νὰ ἴδω εἰς τὰς ἐφημερίδας πολλὰ θύματα καὶ ὀλίγα ἄρθρα περὶ καταργήσεως τοῦ βερβάρου τούτου ἐθίμου. Τὸ μεσονύκτιον αἱ πρὸ τῶν ναῶν πλατεῖαι παριστῶσι θέαμα ἐξαισίας λαμπρότητος. Ἀκούεται τὸ χαρμόσυνον **Χριστὸς Ἀνέστη** καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπάδων ἀνταλλάσσονται χριστιανικὰ φιλήματα. Ζητῶ καὶ ἐγὼ ἐν παρὰ τῆς γείτονός μου, ἀλλὰ μοῦ λέγει:

— Αὔριον.

Φεύγω περιχαρῆς ἀναμένων τὴν αὔριον ὅμως καθ' ὁδόν, ἐσκέφθην, ὅτι εἶνε πρωταπριλιά.

Ἀξενόμα

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

"Ὅλο τὸν χρόνον, κόρη, μὲ μεθοῦσες

Μὲ ψεύτικης ἀγάπης εὐωδία

Καὶ μοῦ ἔλεγαν πιστὰ πῶς μ' ἀγαποῦσες

Τὰ χεῖλη μόνο, ὄχι κ' ἡ καρδιά.

Μὰ σήμερον ποῦ τῶχουν γιὰ συνήθειαν

Γιὰ νὰ σοῦ λέν ψευταίς ὅπου κ' ἂν πᾶς

Σήμερον μούπες μὴ καὶ σὺ ἀλήθεια,

Σήμερον μούπες: ἐπὼς δὲν μ' ἀγαπᾶς!

Τραγουδιστής

